

Thị-Trường tiêu-tức

GIÁ BẠC

Ngày 4 Septembre 1929.. 11/30

GIÁ LÔU

Ngày 4 Septembre 1929 (kèm 100 kilos)

Vinhlong..... 8 69

Gocong..... 8 12

Baixau..... 8 31

Ballia..... 8 38

Cambodge, thê trang..... 8 09

Cambodge, thê da..... 7 24

GIÁ GÀO (kèm 100 kilos)

Gạo số 1..... 12, 94

Gạo số 2..... 12, 44

Gạo số 3..... 11, 78

TIN TÀU

Bến 101

Ô PHẬP SANG

Amboise 13-9

Dainy 8-9

Yangon 14-9

TÀU VÀ NHỰT

d'Artagnan 13-9

Ô BẮC VỐ

Asay Ridesau 6-9

Jamaïque 18-9

SINGAPORE SANG

G. G. Merilla 4-9

Tàu chay

SANG PHAP

Asay Ridesau 8-9

d'Artagnan 16-9

Jamaïque 10-9

TRUNG VÀ BẮC

G. G. Houme 5-9 2h

Dainy 10-9

Amboise 16-9

TÀU VÀ NHỰT

Angers 7-9 5 h.

Yangon 17-9

Café-Restaurant

KIM-LĂNG

V 11 13, rue Leopold Saigon
Kinh trình quý-khách hay rằng
nhà hàng NAM-KIN đã đổi tên
là KIM-LĂNG, tên soạn lại rất
sạch sẽ mát mẻ, dù ăn nấu rát
ngon vì mới có một người cui-
simer o Dalat và. Tiếp bước rất
tử-tế. Trên lầu có phòng riêng.
23 tháng sút này khai-trương.
Mong quý-khách chiêu-cố đến
chỗ. Bồn-hiện cảm ơn lâm.
Chá-nhân kính cẩn

AN-THÁI-HIỆU

Tiệm bán bánh mứt
N° 3 rue Filippini — SAIGON
(Gác chờ mời bén thành)

Tiệm tôi mời mờ thêm, làm
các thứ bánh, mứt Bánh-ký, như
là: bánh trung-thu bắc (bánh giò)...

bánh là bắc, bánh mứt đều lèn
bằng những vật liệu thật tốt và
cách làm rất tinh-khéo dùng phép
vô-sanh, có nước bông-bưởi rất
thơm, lài làm toàn bằng bột nếp
bắc. và đường cái-ting ăn thật

agon.

Xin mời quý vị hãy dùng thử
những món thực phẩm rất quý
của chúng ta.

Báo sẽ và bán lèn-tinh giá rẻ.

PHÒNG-NGÚ-MÓI

biên
DINH-CỘNG KHÁCH-SẠN
53-55 Rue Colonel Grimaud
Saigon (trước Chợ mua Saigon)

Phòng thiết rộng rãi và sạch
m. Bay có khuông phép và đặc
biệt.

Gia trinh rõ hơn các nơi. Chỗ
rất thanh tịnh và mát mẻ.

Chỗ-hôn: Binh-tông-Sanh

XEM QUÁ CÁC BÁO

Ta nên biết dùng

Hai chữ lợi-dụng

Hai tiếng « lợi dụng » ở
đời nay, có cái hay cũng
có cái dở, hay hay dở chỉ
phản ở chỗ hiểu hay không
hiểu mà thôi.

Ở các nước văn minh
người ta hiểu hai tiếng « lợi
dụng » một cách chính
thì rõ ràng là không
tôi-tông, nhưng bọn
tuyệt đối không hiểu
như thế, thì cái hay người
hay có dâng gọi là giống
người nữa không?

Chao ôi! Bả hứ danh làm

đen lòng thế, người, mà vì

chút hứ danh đến nỗi không

còn liêm si như thế nữa

thì thật không bằng giỗng

vật. Ngán thay!

Nhà là kè « lợi dụng » công
ich để vinh thản phi gia và
để được tiếng là biếu thời,

biểu thời, thương nước
thương dân. Đì đâu họ cũng

làm ra bộ nhiệt thành sôi

sắng về công ich lâm. Đì

đâu họ cũng & những giọng

thương nói, thương giỗng

lâm / Nhưng rút cục lại thi

họ có chút lòng công ich

não dâu! Họ làm ra mặt ưa

thời mẫn thê như vậy để

được lòng tin cẩn của anh

em trong nước cho cái mạt

kế bón rút của họ thi hành

được dâng thời.

Nước Việt Nam ta là một

nước rất nhiệt thành về công
ich, không những & nước

nhà đến những việc công

ich ở các nước ngoài dân

ta cũng nhiệt thành lâm.

Người minh được cái tính

nhiệt thành như thế nên

hạng người già dạo đức

thường nhân nhưng cơ hội

may mắn để thi hành những

cái thủ đoạn để hèn hoặc để

nặng túitham hoặc làm hức

thang danh lợi.

Tuy trong nước ta ngày

nay có hạng người « lợi

dụng » công ich một cách

đè mặt như vậy nhưng may

thay cũng có người xem ra

thật có lòng về công ich.

Nhưng xem ra ít lâm.

Vì thế nên « con sâu làm

râu nồi canh » người

thật tâm về công ich muốn

thi tho việc gì cũng còn e

lè vây. Thiết tưởng những

người nào thật quả có lòng

về công ich thi cứ dường

thẳng mà đi. Vậy mình làm

mà ngay, mà chính định,

thì trong quốc dân ta chắc

cũng có nhiều người tri

thức biết đến. Vâ lại, nước

ta đang lúc giao thời, ta

xét người chờ nêu với vàng

bắp tấp, ta muốn biêt

nguyễn nhân cái « hay » cái

« dở », ta phải nêu xét dẩn

dẫn mới khỏi sai lầm, mới

tránh được cái tiếng « a khôn

ngon » nữa.

Ôi! Dù luận của phần

nhiều người Nam minh là

thể dâng! Những giọng độc

trùng ấy ở nước ta ngày

nay có phải ít đâu, mỗi

ngày nó càng xuất sán ra

nhiều mà giọng độc trùng

này lan đến đâu thi gieo tai

gió và dâng dâng. Như vây

thì những bức trí thức trong

nước ngày nay lại chẳng

nên tim cách mà trừ cho

tiết học giỗng độc trùng ấy

đi, dè khôi sinh một sự quan

ngại cho tương lai nước

nhà ta?

phu phu nứa dâu. Nghĩa

vợ chồng là nghĩa rất qui

ở đời, dù Đông phương

hay Tây phương cũng đều

tôn trọng như thế cũ. Thế

mà ngày nay ở xã hội ta có

ké dám pham đến nhau luân

như thế, thì cái hạng người

ấy có dâng gọi là giống

người nữa không?

Chao ôi! Bả hứ danh làm

đen lòng thế, người, mà vì

chút hứ danh đến nỗi không

còn liêm si như thế nữa

thì thật không bằng giỗng

vật. Ngán thay!

Nào là kè « lợi dụng »

công ich để vinh thản phi

gia và

để được tiếng là biếu thời,

biểu thời, thương nước

thương dân. Đì đâu họ cũng

làm ra bộ nhiệt thành sôi

sắng về công ich lâm. Đì

đâu họ cũng & những giọng

thương nói, thương giỗng

lâm / Nhưng rút cục lại thi

họ có chút lòng công ich

não dâu! Họ làm ra mặt ưa

thời mẫn thê như vậy

để được lòng tin cẩn của anh

em trong nước cho cái mạt

kế bón rút của họ thi hành

được dâng thời.

Nước Việt Nam ta là một

nước rất nhiệt thành về công

ich, không những & nước

nhà đến những việc công

ich ở các nước ngoài dân

ta cũng nhiệt thành lâm.

Người minh được cái tính

nhiệt thành như thế nên

